

ديمان لگ چيرک نووس فاروق همم ر ... سازدانی: شاخهوان سديق

فاروق همم ر

همم ر چيرک کڻک ته گهر له دواي ته و او بوونی، خو همم ر نه توانم ب کس کي دى بگڼم ته و، به لای منه وه چيرک کڻک خراپه و همم ر يه کي له گه خي همم ر گرتووه.

له ماوه ي سا لانی ابر دوودا، ده نگ کي جياوز به ساده ي چيرک کي کانی ناوبه ناو ب همم ر به زمان کي ساده، به ام قوم ده گڼم ته و، نه وه ده نگهش بگومان (فرق همم ر) ي چيرک نوسه، من ب زياتر ئاشنا بوون به دونيا ي چيرک و نه ده ي نه و پم خ شيوو نم ديداره ي له گه دا ساز بدهم.

سازدانی: شاخهوان سديق

پ1/ له نه ده بي جيهانيدا، (مارکيز) ده ت" قوتا بخانه ي چيرک کي کانی من نه نکمه، واته له نه نکمه وه، فري چيرک نوسين بووم، نه تواني پم ببيت، همم ر ي چيرک نوسين لای ت چي بوو؟ ت ک وای ل کرديت چيرک بنوسيت.

وه/ بهرکه وتني يه که مم به چيرک، ده گه ته وه ب ئه وحیکا يه تانه ي که باو کم له مندا يما ب ي ده گڼم امه وه. نه و شهوانه ده يکرده باوهش و به ده م گڼم انه وه وه ده يکرده خه . له باوهشي نه ودا وهک زيندان ييهک و ابووم و ده بوو دواي ته و او بوونی قسه کانی ئيدي من خه وم ل که وتب. واته گڼم انه وه ئاره زووي ک نه بوو ب کرانه وه ي گو چکه و فراوان کردني خه يا و خو قان دني دونيا ي کي ره نگاوره نگ، نه وه نه ده ي له پشت ييه وه مه به ست کي دى خي هشارد ابوو که هر چي زووه بخه وم . له و ژگار ه ي هفتا کان دا ز ربه ي خ زانی کوردي له ژوور کا ده نووستن.

بیر له وه بکه ره وه من نه به ره بووم له خ زانی خ مان، واته له وه ده مه دا دايک و باو کم سره تاي گه نج تي ته مه نيا نبووه و له و په ي جواني خ يان دا بوون و من له و دا و له به رده م شادي نه وان چق ک نه ب هيچي دى نه بووم. به وج ره ف مانه باو کم ده يکرده خه و له کڻک خي ده کردمه وه، به ام له گه نه وه شا ف مان کي خراپ نه بوو و دوا جار خزمه ت کي گه وره ي پم کردم.

من ځيگر ځ بووم له بهر دهم ئاسوده يي دايکم و باوکم و ځ ټوهي
که ځکي له بار ځ ټهوان سازبووايه، ده بوو من بکر ځمه خو .
ئيدى باوکم وه کو ف ځ ځ ځ په ناي به بهر چيکايهت ده برد ځ ټوهي من
بنووم . جار ځ له نيوي شو و له مندا ځي ځ ما به خه بهر هاتم و
ځوانيم دايکم و باوکم له ژووره که دا نه ما بوون. ز ځر ترسام و هه ستم
به ته نيا ييه کي ز ځر کرد.

به ناو ما ځه که دا گه ځام و چوومه هوش ځي پشته وه و له په نجره که وه
ځوناکييه ځ سهرنجي ځاک ځشام و که ځوانيم ټهوان له ژووره وه خه ريکي
دوني اي عاشقانه ي ځي نن. ټهو د ځزينه وه يه، له هه مان کاتا ج ځر ځکيش
بوو له سهرک ځشي و ده رگا وا ځا کردن ځکيش بوو له بهر دهم ياخي بوون ځ که
له گه ځ گه وړه بوونم گه وړه و گه وړه تر ده بوو. من له يه ک ځ له
چير ځ که کاني ناو ک ځمه ځه چير ځکي يه که مم " سهر گه ردانيه کاني پياو ځ
" چير ځک ځکم هه يه به ناوي " چيکايه ته کاني باوکم " ز ځر به قوو ځي
باسم له وه کردووه. ټهو ده يان چير ځکي ځ ده گ ځ ځامه وه و هه ر له و
ده يان چير ځکه وه سهداني ديکه شي ل ځداده تاشين. ځ نموونه که چير ځکي
شيرين و فرهادي ځ ده گ ځ ځامه وه، له گ ځرانه وه يه کا فرهاد ځي له
ک ځوي ځستون هه ځده داشته خوار ځ و له گ ځ ځانه وه يه کي ترا باوکم
له بيرى چوو ځ وه چي ځ ده گ ځ ځابوومه وه و ده يگووت " فرهاد که ده گاته وه
ما ځ شيرين ځي کوشتبوو و جار ځکي ديش ده يگووت له ک ځ تاييا شيرين و
فهره د ده گن به يه کدي و ژيان ځکي پ ځ له ئاسوده يي ده به نه سهر.

ئيدى که گه وړه بووم وورده وورده په ييم به ز ځر زاني باوکم و به و
مه به ستانه ش برد که له پشته ټهو گ ځرانه وانه وه بوون. له گه ځ ټوه شا
ټهو چيکايه تانه سهر چاوه ي ځکي گه وړه بوون ځ من، هه ر شو ځ که به ج ځر ځ
من چاوم ده چووه خو.

جار ځ که به دهم گريان و جار ځ که به دهم پ ځکه نين و ځشي و ز ځر جار يش
توو ځه يي. له گه ځ کاره کتري ټهو چيکايه تانه دا ده ژيام و بيرم
ل ځده کردنه وه و ځيان ده گريام و وامده زاني که ساني هه يقين.
چيکايه تي عاشقانه ي له يل و مه جنون و ش ځتبوون له پای عه شق، چيکايه تي
ر ځستم و ز ځراب و کوشتني کو ځ به ده ستي باوک، دووان بوون له و
سهر بووردانه ي دواتر له م ځشکي منا له بيرنه ده چوونه وه و بهر ده وام لام
گه وړه ده بوون. ټوهي که تا ئيستا باسم ل ځکرد بهر که وتن ځکي
ځاسته و ځي من بوو به چير ځک، به ځام ه ځکار ته نيا يه ک نيه و
دوني ييه ک هه ن. به ځام ټوهي گرنگه من هه ر به و ج ځره ي باوکم چير ځک
نا گ ځ ځمه وه. بهر ده وام بير له کاره کتري ځ که ده که مه وه که جوو ځه و
بیر کردنه وه و دوني بيني هه ځت . ځوانين ځ که پ ځي ځت له جواني و
ره نگيني. چيکايه ت ځک بگ ځرمه وه که لاي خو ځنهر تازه ځ و شياو ځت.
مامه ځم له گه ځ خو ځنهر دا وه کو مامه ځه ي باوکم مه به سته گرا نه ځت ځ

ته فرهدان و هه لځه ته تانديان. چير كنوس ده بټ كه سټكي خاڼن بڼ و
استگ يي له گه ووشه و بيركردنه وهی دا له ټټ حيه وه هه قوټا و بټ.
ئوانه ی بڼ مه به سټك له دهره وهی جوانی ده نووسن دواچار ده وځن و
هیچ بهرهم ناهنن .

پ2/ له زړه له چير كه كانتا گه انه وه يه كي سهير بڼ مندا ی
ده بينم، وهك ئه وهی له چير كي (كو ی با نده) دا ده بينن، ئهم
هموو سه رساميه ت به مندا ی چيه؟ تټ ده ته وټ له ټټ گه ی چير ك
نوسينه وه، مندا ټټ بنوسيته وه؟ يان مندا ی ته نها تټ ما يه بڼ
دا شتنی چير كه كانت.

وه/ هموو گر كور كه كانی ژيان وان له ناو مندا ی دا، مندا ی
سهره تاي فامكردنه وه و بهر كه وتنه به دونيا. هموو شټك له و دا
تازهن و بڼ يه كه مجار ده يان بينی. تټ ته ماشاي گټ رانه وهی ئه و
ووداوانه بكه مندا ده يان گټ ته وه، هه سټ ده كي سه رسامی و
ره نځينه كي سهيري تيا يه و شاخ و گو له وداوه كان ده و ټټ
به تاي به تی مندا ټټ كه له ده می هه ژاندا يه. بڼ نمونه له ووداوی
په لاماردانی سه گټ بڼ مندا ټټك، يان كه وتنه خواره وهی مندا ټټك له
په يژه يه كه وه، گو يان لټ بگره چن باسی لټ وه ده كهن. مندا بڼ
گوزار شت كردن له و وداوانه زمانی جياواز و ټټ وانی جياوازيان
هه يه. كات ټك باسی ئه و سه گه ده كات ده می به ئه شكه وت ده شوبه ټنی و
ئو سه گه ش به ئه ژديها يټك ده بين. كه وتنيش له سهر په يژه يه كه وه وه كو
كه وتنه خواره وه له شاخ كه وه ده گټ ته وه. هونه ری و ټټنه كټ شانيش لای
مندا، خزمه تټ كي گه وره مان ده كات بڼ ناسینی ئه و دونيا فراوانه ی لای
مندا هه يه. من هه می شه سه رسام بووم به مندا و مندا ی خټ مم زړ
خټش ده و.

من له مندا ټټ يه وه له وه م ده وانی ئه و دونيا فراوانه چن
دروستبو وه، من له كو ټټ وه ها تووم. درخت و ئاسمان و چټ له كه له
كو ټټ وه ها توون. كه بڼ يه كه مجار ته له فيز نم بينی و خه كانم له ناو
شاهه دا هاته بهر چاو ته واو دټټ نيا بووم كه ئټمه له تيقي يه وه له
دايكبووین. جار ټك تيقي يه كه مان شكا، خټم هات پشته كي كرده وه و
ټټ كه وتنيش وا بوو شيروانی برام له و ټټ ژه دا له دايكبوو. ئيتر گومانم
نه ما كه ئينسان خو قاوی تيقي يه. ټټ ژك به دزي يه وه و كات ټك ما مان
چټ بوو و ههر به و شټ وه يه ی خټم پشته تيقي يه به چه قټ يټك كرده وه و
له ناوه وهی دا به دوا ی مندا دا ده گه ام. زړ خه مبار بووم كه هيچم
تيا نه دټزي يه وه. هموو ئه و زانيار يانه ی تا ئه و كات ته له سهر دونيا
پټ يگه يشت بووم هه مووی هه و ه شان وه. من تا ئيستاش پټ كه نيم به

هموو ئه و شتانه د كه كه مه گا به مندايان ده و گومانم له هموو ئه و زانياريانهي كه مه گاي خمانه له كاتي مامه كردنيان له گه مندا دا هاناي ب ده بن .

دايكم ده يگوت تمان له تهنه كهي خ دا دزيوه ته وه ، تا ژگار كيش خ م به منداي ناو خ هكان ده زاني. ده يان چير كم له ئه ند شهي خ ما ده خو قاند، كه من مندا كي ب دايك و باوكم و كه سم نيه و ده چوومه گ شه يه كه وه ب خ م ده گريام و ب به د به ختي خ م ده لاوامه وه. منداي سهره تاي كي ز ر ههسته وه ره ب داهاتوو و ئه وه ي له و دا به ده ستيده هني له خيا و ئه ند شه و وانين، دواتر سه خته به ده ستی به نى.

من تا مردن منداي خ م ده گ مه وه. ئاخر له لاي كي ديه وه هموو شه هكاني ئينسانيش له و دا خيان هشارداوه. هموو ئه و گرفتانه ي ناو خزان، زه بروه نكي باوك و باوك كي د نه، نهرمونياني دايك و دايك كي به سته زمان و ميهره بان. گرفتاريه كاني ن ر و م و گونجان و نه گونجان له گه قوتابخانه و ئه و زيندانه گه وره يه به ناوي په روه رده وه ف ت ده ده نه ناوي. من مندا كبووم له گه هموو شت كي چوارده وري خ م ناسازگار بووم و گه ره كمه له گه نووسينه وه جار كي دي هموو شته كان به خه مه وه سهر چكه ي استه قينه ي خيان. كا ت لك ت مندا ييه كي ناسروشتي ده ژيت و ناسازگار ده خو ق يت، ئاسان نيه له دوايي دا ئه و ناسازگاريه ت په نى و ب هه تاهه تايه له گه ت ده م ن ته وه .

من ز به سه ختي ده توانم وداوه كاني ناو ژياني منداي خ م ت په ن م و به رده وام ده يانه ن م و ده يانه م و ل يان ده كه مه وه. من هه ميشه مندا كم و گه وره نه بووم و هه سته كه م له و دا به ج ماوم. واش بيرده كه مه وه خه كاني ن و كه مه گا كاني ئ مه به پيريش مندا ده م ن نه وه. وه كو مندا به شت كا ده نوسان و ل ينا بنه وه. هه يه حه زي به وه يه هموو مافه كاني خه كاني چوارده وري خي ب خي بهر، ههر وه كو چن مندا لك حه ز ده كات هه موو ياريه كان ب خي بهر، ياوه خود له ياريه كي دوو گ ييا، پ يخ شه خي گ ي و ه ش بهر ب و هه ميشه ت په كه له قاچي خي دا ب ت. منيش به منداي خ م نوساوم و ل ينا بمه وه. ت ب وانه ئ مه له دونيا ي لك گه وره بووين پ يبوو له در و ز رزاني. من ته مه نم ده سا بوو كه سه دام حوسان هاته سهر كورسي ده سه ات، ئيستاش له بيرمه له پشتي ماش ن كي دوا به تا دا هاتبووه شاري هه ول ر و به خه كي ده گووت، د نياتان ده كه مه وه كه سا ي داد من به زماني خ تان له گه تان ده دو م و خ م ف ري زماني كوردي ده كه م. من ههر چاوه وانبووم و ئه و نهك ههر ف ري كوردي

نه بوو و به كو در له دوای در به خه كي ده كرد. من چن بتوانم چي دي نه گه مه وه به نه و ژگاره و به فراهم شي بسپرم، ئه ي چن نه و مندا هه كه خمم به وا پهبه نم كه نه وه در يه و هانا بردن به در ش كار كي ساده يه، چن پهبه مم له يادي بكه و گو ي مه ده ر.

كات كيش ده ستم به چير كنووسين برد، به جگه له مندا ي خم هيچ شت كي ديم له به رده ستا نه بوو ل يان بدو مم، يا وه خوود پ مو ابوو مندا ي خم با شترين و استگ يانه ترين جگه يه كه هاناي به به رم. نه وه ش ناشارمه وه، يه كه مجار په لاماري دايك و باوك و خزانه كه ي خمم دا و له هه موو نه و گونا هانه و و تم كردنه وه. ز ربه ي چير كه كاني ناو كه مه هه چير كي سهر گهر دانيه كاني پياو ك شه ي خم مه له گه خزان. ههر كه س كيش س لهو شه و په لاماره نه كاته وه دواتر ده توان په لاماري شار و خه كاني شاره كه ي خي بدات و سهر به هيچ شت ك دانه نه و ن و س له ديا ته واو ته واو چ ا ب ته وه. چير كه كاني ناو كه مه هه چير كي " نيگاي ك پ له گرفتاري " سهره تاي هاتنه ده ره وه مه له خزاني خم به ناو شار و زه مينه ي كي فراوانتر. من سهرقا مم به و و ت كرده وي كه س تي خم له هه موو نه و در و دزي و ل دان و زله و ف بازي يانه ي كه تيا ي گه وره بووم و به رده وام به دوای نه وه وه مه نه و مندا هه لهو دونيا يه به نمه ده ر و له شو ن ك ي ئارامي دابن مم. له ز ربه ي چير كه كاني مندا ك هه يه و هيچ كاره كتر ك لاي من دروستنا ب ت نه گهر مندا ي نه زانم. ز رباشيش ده زانم نه گهر نووسين نه بوايه، نه وا من جه لاد كي گه وره ده رده چووم و ده بوومه پياو كوژ كي گه وره .

پ3/ ز رجار ده وتر ت چير ك نو سين مه شقه به نو سيني ا مان. يان چير ك پشوي خو نهره له نه وان ا مان به ا مان كي ديكه، ت تاچه ند له گه نه مم به چونه ي، ت چير ك به ژنر كي سهر به خ ده زانيت؟.

وه/ من واي نابينم چير كنووسين مه شق ك به به نو سيني ا مان. به لاي منه وه چير ك هونه ر كي نا مم گه وره تره له ا مان، به ام گه ل ك دژوار و پ ئاسته ميتره له ا مان و كار كرده له و و به ر كي ته واو بچك لانه تر و به رته سكتردا. ههر به كاري ميناتر ده چت كه له ناو ده رزيه كي بچك لانه دا سهرقا ي هه ك پين بيت. نه گهر ا مان به كاري گروپ ك له ناو سه مف نيا يه ك دا بشوبه نين، نه وا چير ك كاري نه و س ل كاره يه كه له پ كا و له شو ن كي نه و سه مف نيا يه دا هه موو وانيني گو گر به خي ده دز ت و ته واو ئاگايي هه موويان به خي هه ده مث ت. يان به كاري نه و ته نافبازه ده كات كه له به رزاييه كان گه مه ده كات. هه موو كه س ك ناتوان چير ك كي جوان بنوس ت. نه گهر

وابووايه ده بوو ئه ده بی کوردی پـ یبووايه له چیرـكـ. له كاتـكا له ناو
ئه ده بی کوردیا ژماره ی ئه و چیرـكانه ی ئاستـکی بهرز و باـایان
هه یه و ده توانن شان بهن له شانی چیرـكه گه وره کانی جیهان زـر
که من. ئـسته نوسه ری ئـمه پـیوابوو ده بـ چیرـكـ بنوسـ و دوا جار
بـوات ئـمان بنوسـتـ، بهـام له ههردوکیان دا وهـك یهـك سهـرکه و توو
نه بووه. بـ ئه ده بی دهره وه ی دونه ی ئـمهش ههـر وای ده بینم. من که
نوسه رم پـ شكـ دـت له ههردوکیان دا هه مان ئاستی بـیبـت. له كاتـكا
زـر چیرـكنوسی گه وره ههـن له دونه یادا ته نیا چیرـکی نویسه و خـی
له قه ره ی ئـمان نه داوه . من وهـك خودی خـم خـشیم به ئـمان نایهـت،
ئـمان درـژدادـیه کی سهیری تیا به که من ههـزم به و درـژدادـیه
نیه . ئه گهـر ته ماشا بکهین، خهـكان له ده می ئاخافتنی خـیان دا
دهـین چیرـکی ژیان و مردن و ناـن ئـمانی ژیان و مردن . خوداوهـند
له ههـوت ئـژا ههـموو دونه ی دروستکرد . ئـژی به کهم زه مین و
ئاسمانی دروست کرد .

تـ ده توانی له ئـژـكا چی بکهیت . مه به ستمه با ته ماشای کات بکهین.
من زـربه ی چیرـکه کانم له ئـژـكا نویسون . کاتـکی زـرم به
نوسینیا نه وه نه کوشتوو، بهـام ههـچ چیرـکـکم نه بووه چه ندین ساـ له
مـشکما ههـمنه گرتـ. من بـ خـم چـژـکی زـر گه وره له چیرـكـ
وهـرده گرم، ههـم وهـك خوـندنه وه و ههـم وهـکو نویسنیش. ده توانم ئـژانه
له پشتی مـزه که مه وه دا بنیشم و چیرـکـکی تازه بنوسم. ئه گهـرچی وام
نه کردوو و بـ ههـر کـمه هـ چیرـکـکم نـوانـکی زـری لـخواستووم.
ده توانم ئـمان بنوسم و له ئاستـکی بهرزیشا بـ وهـکو چـن پـشتر
تـکستی شانـیم نویسه. کاتـکیش ئه گهـر ئـمان بنوسم زـر دـنیام
ئه زموونی چیرـکنوو سینم وهـك دونه ی بینم بـ کایه جیاوازه کانی ئه ده بـ
به ها نامه وه دـ، بهـام هاوکاری ته واوم ناکات، چونکه ئیدی من
له ناو بـ ته و چوارچـوه یه کی دی دا ده جوـمه وه که ته واوـك له بـ ته
و چوارچـوه ی چیرـكـ دهـواته دهره وه. من کاتی خـی خـم تهـرخان
کردبوو بـ شانـنووسین که چی له پـكـ خـاما نـو دونه ی
چیرـکنوو سینه وه، ئه گهـرچی ههـموو ئه و زانیارانهم دهرباره ی شانـ
دهـستگیرـیه کی زـری کردم، بهـام ئه وه ی لـره دا ههـستم پـکرد
لـکنه چوونی ته واوی ئه و دوو کارکردنه بوو که ههـچیان له وی دی
نه ده چوون و بـ مانیش ههـر وه های ده بینم.

من زـر به ساده یی له و ئه زموونه ساده یی خـمه وه ده دوـم و دهـش
که سانـك ههـبن جیاواز له من به جـرـکی دی دهرباره ی ئه و په یوه ندیه
بدوـن. که سانـکی زـر کهم له ئه ده بیاتی دونه یادا که له په نه کانی
دهـست تـناپهـن، بـیان کراوه له ههـردوو ژانری ئـمان و چیرـكـ دا
ههـمان هـنگینی تـمار بکهـن. هـنگه ههـمه نگوای یهـكـك بـ له و که سانه.

پ4/ هموو مرځ ځان له ژيانيدا شتگه ځان کي هه يه به گډانه وه،
دهوتر ټيټش "مرځ گيانله بهر ځان کي حيايهت خوانه و نه وهی نازه و
مرځ له يه ځان جيا ده کاته وه، گډانه وه يه" مه به ستمه به ځان م تڼ ده ته و ټ
چي بگ ټيټه وه، چير ځان کي تڼ به گډانه چين؟

وه/ من کات ځان مندا ځووم له ځان ياريم به قو ځان ده کرد. هر له
قو ځان و خا که شاران ځان کم دروسته کرد و تڼ کم ده دانه وه. خه ځان کم ده ځان
و له و ځان دامده نان. له گه ځان ځان م ده دوام و ناوم له هموو ج ځان کي
ده نا. هر به ځان ځان م قسم ده کرد و به ځان م ده گووت، نه وه ما ځان و ځان ځان و
قوتا بخانه ن. ناوم له خه ځان کي ناوی ده نا و به ناره زوی ځان م
مندا ځان م دابه شده کردن به سريان دا و حيايهت به ځان م ده خو ځانندن.
جار جار ځان کيش سرک ځان شيم ده کرد و که ځان کم ده مراند و که ځان کي ناو پرسم
ده خو ځانندن. من سهره تا به سهرگرمی ځان م حيايهت به ځان م
دروسته کرد و ځان گه ځان کاره که شي هر نه وه بوو ځان م من له مندا ځان يم دا
له بهر نه وهی ز ځان به باشی قسم به نه ده کرا و مندا ځان کي ځان په ته بووم
هستم به ته نيا يه کي ز ځان قو ځان ده کرد و به ځان م کردنه وهی نه وه ته نيا يه
قسم له گه ځان ځان م ده کرد و ته نيا هاو ځان م خودی ځان مبووم.

حيايهت ته کانيشم تا ده هاتن ز ځان ده بوون و زياديان ده کرد. کات ځان کيش
که چوومه قوتا بخانه و له سهر شت ځان سهرزه نشته ده کرام و ل ځان پرسینه وه
له گه ځان ده کرا، ها نام به بهر بيا نوويي ده برد و نه وه ندهم حيايهت
له ناخا بوو ئیدی مام ستاکان به وایان په ده کردم و له و شوه هستم
کرد نه وه حيايهت تانه ده توان له گه ځان هر به ره و ځان وووونه وهی ځان له
شو ځان ديش به فریامه وه به ځان. ز ځان جار به بیرم دته وه نه کم و
پوره ځان کم خست ته گریان به هه به ستنی حيايهت ځان که له کاتي
گه ځان نه وه ما له قوتا بخانه وه به ما نه وه دروستم کردبوو. ده مگوت
پور، هر ئیستا له سهر شه قامه که گه ځان مه وه ماش ځان ځان ځان ش ځان و
کوشتی. به ته ماشا که عه با خو ناويي که هشتا هر له و که وتوو

نه وان ده گریان و زیاتر پرسياريان له ده کردم ځان بوو نه تناسی، په مان
به چي له بهر ا بوو و تڼ به چاوی خت بينيت. ئیدی منيش به ناره زوی
ځان م ترش و خو ځان م ده کرد و له سهر پرسياره کاني نه وان وه حيايهت ته کم
ده ستکاری ده کرد و ځان کمده خستنه وه.

ده توانم به ځان له هر ځان نا ځان کي ژيانما حيايهت ځان کي تاييهت به و
ځان ژگارهی ځان م هه بووه. له هر شه قام و ځان ځان نه وه تپه ځان يم،
ته ماشای سهربان و په نجره و ناو تاق و ده رگا کانيم کردوو و له
هنگی ده رگا و له ته نافي په له جلی حوشه و سهربان و له خه که که
ووردبوومه ته وه و له ره فتار و هه سوکه وتیانم وانيوه و گو ځان له

قسه و هاوار و ژاوه ژاویان گرتووه. کاتک میوه فرشتکم له کسان دودی هاوار دهکات، من بلم دهکرا حیکایه تکی بل دروستبکه م و ئیدی ئو ژم بهوپه ی ته نیای و بلده نگی خمهوه به فراوانکردنی ئو حیکایه تهوه دهبرده سهر. پەرداخکی شکاو، گزه یه کی کهوتوو له کسانک و جووتک پلاوی کانی فادر او له کهلاوه یلک حیکایه تی خیان هیه. حیکایه ت بل من وهکو مهشقکی لها تووه و من له مندا ییه وه له گه ی اها تووم و بهرده وام پەراوه ی دهکەم. جارک له شوینک و له گه کیشک گویمان له گرانیه کی همه ی مامل دهگرت، له خمهوه حیکایه ت کم بل گرانیه که دروستکرد و بل کیشک هکم گرا یه وه.

دوای ساک پمگووت ئه وه ی دهرباره ی ئو گورانییه بلم گرا یته وه خلم هه مبه ستبوو و استنبوو. تا ئیستاش لای بووه به هه قیقه تک و بل مناکر ئه وه ی له لا بس مه وه و له گه ئو گرانیه دا کتوپ دهگری و ئو حیکایه ته هه به ستراوه ی منی بیرده کهوتوه.

من بهرله وه ی حیکایه ته کان بل ناو نووسین بگوازمه وه، ناخی خلم پکردبوو له حیکایه ت. ناخم سهر شاره له حیکایه ت و ئه وه نده پله که بهشی هه موو ته مهنم بکات. له وه شه وه فلی ئه وه بووم که دهکر سهره تا حیکایه ته کان له ناو ناختا بنوسیته وه و ئه و جا بل دوو توای لاپه ه ی کی بگوازیته وه. من ده مه و چی بگرمه وه ؟ پلما یه هه موو شتک شایانی گرا نه وه بل. ئمه له دونیا یلک گه وره بووین پلای بوو له ووداو. مندا ی و گه نجیم له گه جهنگدا به سهر بردوو. ههر له وه گه ه کی منی تیا گه وره بووم، سل له چواری هاو ته مه نه کانم کوژران. ده توانم هه تا مردن به دبه ختی دایک و خوشکه کانی ئه وان بگرمه وه. دوا جار شه ی برا کوژی و ئو مالا رانییه ی نه وه ده کان. چیر کی هه اتن له نیشتمان و بهر کهوتنم به تهلی دکاوی سنوره کان. ژیا نی ئمه و مژوومان سهر شاره به حیکایه ت.

پ5/ وهك ده زانین تهکنیک بهشکی گه وره ی چیر کی مالدنه، تش گرنگی بهم لایه نه زه ر ده ده ی ت، به تایبته له چیر کی (کوای با نده) دا (زهمه نی ابردوو ئستاو داهاتووت) به کاره ناوه، ئو هه موو گرنگیدانه به تهکنیک بل لای ت با بهت گرنکه یان تهکنیک.

وه/ نهك ههر به ته نیا کوای با نده، ههر یه کک له و چیر کانه ی من نویومه، تهکنیک کی تازه ی تیا یه و هه و لم داوه تایبه ته مند تییه کی جیاوازی پل به خشم. ههر چیر که دونیا ی خلی و زهمینه ی کی تایبته به خلی هیه. چیرک وهکو بنیاده م وایه چن له بنیاده م کی دی ناکات و به سهرهات کی خلی هیه، چیر کیش به هه مان شه وه ناب له چیر ک کی

دی بچت. من له ټی ته کنیکه وه گره کم بووه هه میسه ځم تازه بکه مه وه . پموايه نه گهر چیرک له ناو ته کنیکا دانه مزره هه میسه ځی دوو باره ده کاته وه. ته ماشای مندا ټک بکه کات ټک یارییه کی ده ده یته ده ست، ده یه وټ هه رجاره ی به جره کی دی لیب وانټ و تا نه شو نه ش که هه وټی شکاندنی ده دات ب مامه ټه کردن له گه ټیا به دوا ی به خشیني شوه و شواز کی دی دا ده گه ټت.

من پشتر باسی نه وه م کرد که مندا ټووم به قو یاریم ده کرد و هه ر جاره ی شت کم له و قو ه هه ش ټاوه و به جره ټک ده ستم خست ته ناوی که شت کی دی ل پکبه نم. من نانه وای ټک نه بووم هه موو گونگه کانم به قه د یه ک و یه ک قورسایان هه بوب و ده ستم به یه ک جوو ه و یه ک شکاندنه وه اها تبت. من س کمه هه چیر کم هه؛ هه ر یه ک ټک له و چیر کان هه هم له ووی بابت و هه م له ووی ته کنیکش هه مه هنگن و هه م له ووی کت بیش له یه کدی ناچن، فه زای بیرکردنه وه ی من له کت بی یه که مم دا ځزان و سه رگه ردانییه کانی تاکن له ناو ځزان دا، له کت بی دوو هه م دا هه ر هه مان که سه و له چوار چوه یه کی گه وره تر و فراوانترا ده خول ته وه که نیگه رانییه کانی ناو کمه ټگان .

کت بی سه هه میس نیشاندانی شار که به جره ها چیرک و کاره کته ری جیاوازه وه و قووتکردنه وه یه تی له به رده م جیهان دا وه کو شار کی زیندوو. بابت و ته کنیک هه ردوو وه کو یه ک شو ټن بایه خن و نا کر ب یه ک کیان نه وی دیان فه رام ش بکر. هه موو نه و توخمانه ی که سه ر به ته کنیکن و له ودا ده تو نه وه و هه موو نه وانه شی که له ناو بابه تدان، ت ک ټا له ب ته ی کی هارم نیا ک ده بنه وه ب دامه زراندنی چیر ک ټک. به ام گرنگی ته کنیک له وه دا ده رده که وټ که ټگا ده دات چیر ک ټک به دوو ته کنیک جیاواز و به دوو ته رزی جلو به رگه وه له یه کدی نه چن. نه گهر ده رباره ی ل کچوون و جیاوازی بدو ټین، بابه ته کان به در ټزای م ټروو هه ر هه مان نه و بابه تانه بوون که خه ټکان ل ره وله وټی دنیا پوهی سه رقا بوون و نه وه ی که له که س ټک ب که س کی دی جیاوازی ده خو ټق ټن چ ټن ټی گ ټنه وه و خسته وویه تی. نه و خسته ووه ش هونه ر و کارامه یی ده خو ټق ټن.

پ6/ هه ند ټک چیرک له گه ټ نویسنیا ندا لای خو نه ر ده مرن، و ک ده بن، ده توانی پمان بټیت خا ه به ه ټزه کانی چیر کی زیندووی نه مر چین؟

نه گهر چیر ک ټک چیرک بټ نا بټ بمر ټ. هه ر وه کو چ ټن ژیان به رده وامه و سروشت به ه نگینی خ یه وه ب سهدان سا در ټزه ی هه یه و به رده وام ځی تازه ده کاته وه، ده بټ چیر کیش ناوا توانای مانه وه ی

هه بـت. ئەو چيرـكانەى لە دوای خوـندنهوهـيـكهوه دەمرن ژيان تيا نيه و بـيان نهكراوه پەى بەو پرسيار و خەمگینی و سەرقاـپانەى ژگارەكەى خـيان بەرن. چيرـك هەر بە تەنیا گـانەوهـى ووداوـك و يزکردنى ووشە و بـسته نيه لە پاـيەكتەرەوه. بـ ئەوهـى چيرـكـكى باش بنووسیت دەبـت بتوانیت ژيان بنووسیتەوه و توانای خەـفکردنت هه بـت. ئەو گرفتاریانەى مرـف لە ناو ژيان دا تووشیان دـ چين؛ مردن و ژيان، منداـى و پیربوون، عەشق و گەـان بەدوای نەمرى دا، ستهمکاری و نادادوەرى ناو كـمهـگان. تـ چيرـكى ئینسان دەنوسیتەوه. ئیدی چـن دەبـ ئینسان نەناسیت و درك بە هەناسە و تریهـى لـدانى دـى نەكەیت.

دەبـ دەست بخەیتە ناو هەناوییهوه و لەگەـیا بدوـى. دەبـ بەو زەمینەیهـش نامـ نەبى كە کارەكتەرەكەتى لـ دادەنـیت. کارەكتەرـك دروستبکەیت لە گوشت و خوـن. ئەو کارەكتەرە بناسیت و وهكو كەسـكى زیندوو بتوانى بـبردوو و ئیستا و داها تووى بنووسیتەوه. قسەى لەگەـ بکەیت و ئەو گرتەى دووچاری ها تووه گرفتـكى هەقیقى بـ و سەرەتا و كـتایى هه بـ و دەمى هەستـکردن و دەمى چارەسەربوونى بزانیته. چـن ژگار چرکە بەرهو پـشەوه دەـوات و وهستانی نيه، دەبـت چيرـكەكەت تـكهـاوى ئەو دەمکاته بـ و توانای تـكهـاوبوون و سازانى لەگەـیا هه بـت و لـیدانه بـت. دەبـت چيرـك وهكو ساختومانـكى توندوتـ ههـبچنـت و بـگە نەدەیت یەك خشت لە شوـنى خـى گرنگى و بایەخى خـى نەبـت.

هەموو پـكهاتهكانى چيرـك لە خەیا و ئەندـشه و وداو، هەر خـيان بە تەنیا و بەبـ یاریدهـى هاوپاـهكانى دى ناتوانن چيرـكـكى باش بگـنەوه و بخوـقـنن. هەر چيرـكـك ئەگەر لە دوای تەواوبوونى خوـنەر نەتوانـ بـ كەسـكى دى بگـنەوهـتەوه بەلای منهوه چيرـكـكى خراپە و ههـيـكى لەگەـ خـى ههـگرتوووه. تـ بـوانە پشیلە هـشهكەى ئـدگار ئالان پـ، تا ئیستا ئەو چيرـكە دەژى و هەناسە دەدات و توانای بـنـى ژگارە جیاوازهكانى ههیه. تەنیا و تەنیاش سەرکەوتنى ئەو چيرـكەش لەو وداوهـدا خـى نابینـتەوه كە پـ، وهستایانە چنیوـتى، بەـكو دەتوانى گوـت لە هەناسەدانى کارەكتەرەكەى بـ، پەى بە ترس و نیگەرانی و داچـهـکین و چاوـوانیهكەى بەریت و وهكو میلهكانى كاتژمـرك بەبـ وهستان لە پنتـكهوه بەرهو پنتـكى دى دەـوات.

لە چيرـكى كوردى دا، گەله گوركى حوسـن عارف، بە هەمان شـوه یەكـكه لە هەرە چيرـكە زیندوووهكانى ئـمه، تـ لە دەمى خوـندنهوهـدا

ههستناکه یت ههر به ته نیا چیر کک ده خو نیته وه، به کو ت له ناو ووداو کا ده ژیت که به هه قیقی وو ده دات و خیا نییه و هه ست ده که یت چرکه چرکه به ره و ک تایی ده وات و ههر چرکه ی کی ده توانی دهستی ت وه بده یت و قورسای خ ی هه یه. خا یکی ز ر به ی زی چیر ک، ته وه یه له دوی خو نندنه وه وه وا له خو نهره که ت بکه یت ته و که سه نه ب ت که له وه بهر هه بووه و بتوانی بجیته ناو یاده ورییه وه و له و دا تا مردن بم نیته وه و نا چاری بکه یت که ده ست ل هه نه گر ت. ته وه ش کار کی ساده نییه و سحر که که له ته زموونی خو نندنه وه و دونیا بینیه وه ده رسک ت.

پ7/ نوسر ک ده ت" پش ب اوکردنه وه ی چیر که که ت خ ت (10) جار بیخو نه وه ته گهر ب زار بوت ل ی بید نه و ب او ی مه که ره وه، ت تا چهن د دوی نوسین و ب اوکردنه وه چیر که کانی خ ت ده خو نیته وه.؟

وه/ خه می ب اوکردنه وه خه م کی ز ر ساده یه و ه نگه ته نیا له سه ره تای نووسین دا ته وه هه په یه بوونی هه ب ت و دواتر نام نیت. ته گهر زانیت ته وه هه په یه له که ت تا ده م ن تته وه ته وه گرفتارییه کی ز ر گه وره یه و ده ب ت زو و له خ تا بیکوژیت. وه کو ب اوکردنه وه من باکم به ب اوکردنه وه نه بووه و کات کیش چیر ک کی خ م ب او ده که مه وه ئیدی ترسم ل ی نییه و ته و ژیا نه م پ به خشیوه که توانای مانه وه ی هه ب ت. من تا ئیستا له ه یچ چیر ک کی خ م ب زار نه بووم و نه ک ده جار به رده وام ده یا نخو نمه وه. من ههر چیر ک کی خ م، چونکه هه قو او ی ن و ژیا نی خ م بوون له ناو مندا بوونیا ن هه یه و له که م ده ژین .

منت ل ت ناشارمه وه به ی ته و پا سخا نه شنبیرییه ی ده رباره ی هونه ری نووسینی شان هه مه، توخم کی سه یرم له ناو چیر که کانه م چا ندووه که ده ش به سیناری ناوره دی بکه م. ت ته گهر ده ره نه ر کی شان بیت، پ ویستت به وه نییه سیناری ب چیر که کانی من بنوسیت و ز ر ساده ده توانی بیان خه یته سر شان و ته نانه ت بشیا نکه یت به فیلم. ت سه یری ته و مندا ه بکه که له ژوور کی پ له ئاو اده کات و له ناو ه لانه ی حاجی له قله ق ک ده گیر س ته وه. ته و عاشقه ی ما ی خ شه ویسته که ی گو باران ده کات و ئاماده یه گورچیلای خ ی پ به خش. ته و ژنه ی له حه وشه یه کدا خه ریکه خ ی ده سوت ن. ته وانه ووداو گه ل کن که لای من بیرنا چنه وه و من ژانه له ناو یاده وه ری خ م دا ده یا نه م و ده یا نه م. من ته گهر چیر ک ک هه موو ته و سحرانه هه نه گر ت که خ م ده مه و ت ته و ا به ه یچ ج ر ک ب او ی نا که مه وه و حه زیشم به زیاد کردنی ژماره ی چیر که کانه م نییه. من له و نوسه رانه م که ز ر که م ده نوسم و ده مه و ت کاری پوخت به ره م به م.

پ8/ ناو نیشانی چیرک بهشکی گرنګی سنج اکشانى خو نهره، بهام
نهوې لای تې تبینى دهکرت، هه بژردنى ناو نیشانه کان لای تې تا
ادهیهک ناوکی سادهې بگر و گڼن، هکاری گرنګی نه دان به
بههزى ناو نیشانه کان لای تې بچی دهگه تهوه؟

وه/ زر ساده دهش بام مهج نیه ناو نیشان مه بهستی چیرکه که
هنگ پیداتهوه. هه ندکجار ناو نیشان هه خه ته نهره. خه کان به
ناودا ده ناسر نهوه، بهام به ناودا هه ناسه نگ نرن. مهج نیه
هه موو ناو دانایهک پیاوکی دانا بت و هه موو کچکی جوانیش ناوی
جوان ب. لای من نهوې کاری له سر ده کم کی گشتی چیرکه که یه
وه کو یه که یه کی گشتگیر. ده مهو سهرنجی خو نهر به ناو نیشانه وه مژوو
نه کم و نهو خو نهری هه به ته نیا له ی ناو نیشانه وه ب یار
ده دات و ته نیا ناو نیشانه که ایده ک ش یان ایناک ش هه
له سره تاوه وای لیکه بوات و له ک بام به تهوه. چیرک وه کو
ته ماشا کردنه له گوکی سوور له ناو پارچه خاککی ووتنه دا، ئیدی
نهو تزه خاکه کی گوکه کی ل و اووه هه ناوکی هه ب و نهو گوکه ش
هه ناوکی لده نای هیچ کات هه ندهی نهو ته ماشا کردنه بایه خی نیه
که له نه ند شهی تدا هه ایده ک ب. کات کیش ناو نیشان لای من ساده و
بگر و گو له دایک ده ب، داوه تکردنى خو نهره ب چیرک کی ساده
و بگر و گڼ. ب نمونه، کاتک چیرکی گوکه کانی شهوم نووسی،
ناره زووم نه بوو سیحرک له ناو نیشان دا به ج به بام نهو ندهی
ناره زووم بوو نهو سیحره له کتایى دا و له دواى خو نده وه به
هواشی دروست ب.

هه رواش بوو و ته ماشام کرد زر به باشی مه به سته کم گه یشتووه و
خه کانهک به هی ناو نیشانه وه چیرکه که یان نه ناسی، به کو به هی نهو
سیحره وه که له ناو چیرکه که د خای حشاردا بوو. کاتک نهو چیرکه
ب او ب وه که سانکی زر ساده له چه مچه ما و شاروشار چکه کانه وه بهو
چیرکه که که سه رسامبوون. له وه تگه یستم ناو نیشان نهو نده سهرنج اکش
نیه و ئیدی خم لهو کا کردنه ب وارد. من لهو چیرک کنووسانه م که
نامهو چیرکه که کانم خو نهرکی زری هه بن و خو نهرکی کاتی ل
ک به تهوه، له وه دهگه بام نهگر خو نهر چیرکه که کی خو نده وه به
هواشی ب یاری له سر بدات. زرجار تې چیرک کیش ده خو نیته وه هیچت
لا دروستناکات و زر به ساده یی دهش بوات. که چی له شو نیک و
له پکا نه ند شه یک ده تبا ته وه ب ناو چیرکه که که و ته وای چیرکه که
جارکی دی لات زیندوو ده بنه وه. من ب خم نهو کاره ده کم و
ده مهو بت شو نکاری من له چیرک دا له کتایى خو نده وه دا شتک لای

خوځنهر بهج بههت. هر لهسره تاي خوځندنه وشمه وه چير كم وها بيني و وهاش ناسي. ب تگه يشتن و خوځويستني هه موو چير كه كاني چيخف و هه مه نگوای و پ، دهيان سايان لخواستم و له دواي خوځندنه وه و به هواشي سيحري چير كه كان لام شوځني خوځيان كرده وه. چيرك ده ب له ناو تا بڅي و هرگيز له ده موساتي خوځندنه ودا ب تناكر بيار له سر باش و خراپي چير كه كان بدهيت. من ده زانم خوځنهر ي كورد هر وه كو چن هشتا چڅي له ده قي شان وهر نه گرتو وه و شان ناس نيه، چير كناسيش نيه چيرك له ناويا ناڅي. ه كار ه كشي ز ر به سادهي تهويه كه ئمه نازانين چن بخوځنينه وه و ب ده خوځنينه وه .

پ9/ له نوټ ترين كتبتا (سله مانیه كان) ز ر كار له سر شاري سله مان ي و كه سايه تيه كاني ده كه يت و بنه ماي سهره كي چير كه كان تن، ئم هه موو گرنگيدانه به سليماني ب چي ده گه ته وه؟

وه/ سله مان ي ب من شاري منداي و پنتي هاتنه دهره وه مه وه كو ئينسانك ب نو دونيای كي فراوان . كاتك منداك له دايك ده ب له ناو ژوور كي بچك له دا ده خوځق و به ستر او ته وه به ته نيا كه سكه وه كه دايكه و دواتر له ي هر چوار په ليه وه به ن ژوره كه دا هه وي چوونه دهره وه و ناسيني ووبهره جياوازه كاني دي ده دات. هه وي ناسيني تهو خه كانه ي تر كه له ماكه كي دا هه ن و له گه هكه كي و له شاره كي دا هه ن. مرق هر به ته نيا له ي چوار په ليه وه تهو گه شته نه نجام نادات، به كو له ي بينين و بيستن و ده ست له وه دانه وه ده كر ز ر واوه تر له زه مينه ي خي ب واته دهره وه و په لبك ش. سله مان ي ب من هر به ته نيا شارك نيه، به كو جيها نكيشه كه من ژ به ژ هه وي دزينه وي ددهم. سله مان ي تهو كاتانه ي له و بووم و له ناويا ژياوم و تهو كاتانه شي كه له و دوور بووم و هه و م داوه بي بگه موه، تاكه شارك بووه كه داگيري كردووم و به رده وام به خيه وه سهرقا ي كردووم. من واي ده بينم هر مرقك له ژياني دا بي ده كر ته نيا شارك به باشي بناس و دواتر هه موو شاره كاني دي دونيا وه كو تهو شاره بينا ده كاته وه كه له ياده وه رييدا جي خي كرد ته وه. من كاتكيش له سله مان ي دوور نه كه و تبووم هه هر به سله مان ييه وه به ستر ابووم هه و به رده وام ده گه ام بيناسم. له درخت و ئاسمان و شاخه كاني ده و روبه ري وورد ده بووم هه، لهو خه كانه ي له ناويا ده ژيان، لهو كه سانه ي ده مردن و به خا كمان ده سپاردن و لهو مندا نانه شي كه ده هاتن و هنده ي پنه ده چوو له پا مانه وه گوره ده بوون . كاتك سله مانيم به ج هشت و

شاران کی تری دونیام ناسی، ههستم کرد تاکه شار ڪ که من وه کو بهری دهستم له گه ځم هه مگرتووه ته نیا سل مانیه و من ده توانم تا مردن له سهری بدو ځم. شاره کان ههر چاره که سده ی ڪ هنگ و شوه ی کی دی وهرده گرن و له ابردووی ځان ناچن. من زرجار به خه کان کی جیاوازی شاره کانی دی ده گه یستم هیچیان دهرباره ی ابردووی ځان نه ده زانی. ته نانهت ناوی شه قام و ڪان و قوتا بخانه و مزگه و ته کانیان له یاد ده کرد. ترس ڪ دایگرتم له وهی له بیرچوونه وه حه قیقه ت که نه ڪ ههر ته نیا مر ڦه کان، به ڪو شاره کانیش ده گ ځیت. زرجار ز ر ساده و ب ویست کی تایبته دهرباره ی گ رانییه کی کوردی له گه نج ڪم ده پرسی نه و گ رانیب ڙه ڪیه، ته ماشام ده کرد که م ڪ اده ما و هه وی دها بیر ل بکاته وه و به دوا یا بگه ځ. که چی له هه مان کاتا ز ر شاره زایانه گ رانیب ڙه کانی چوار دهوری ځ مان ده ناسی. ل ره دها هه وسته ی ڪم کرد و گه یستمه نه و ب وایه ی که ده ب ت شت ڪ بکم نه و شاره به ج ر ڪ له ج ره کان له مردن و له بیرچوونه وه قوتار بکم. من پ مو ابو له دوا ی په ین ئمه ده توانین ئه رشیف کی گه وره ی نیشتمانی دایمه زر ین و هه موو نه و که سانه ی کار ڪیان ب شاره کانیان کردووه له ودا ت مار بکه ین و یاد و ب نیانی تیا بپار ین. که چی وا دهر نه چوو و به هی دابه شبوونه وه خه ریکه که سانیکي ده ست ه نگی و ماندوونه ناس پووج و یسوا ده کر ځن. که سایه تییه کان به ج ر ڪ له یاد ده کر ځن، که دوور نییه سبه ی خه کان ڪ شو نه واریشیان نه د ز ته وه. هیچ شار ڪ نییه له دنیا ئه رشیف و م زه خانه ی کی تایبته به ځی نه ب ت. شاره کانی ئمه له بهردهم فهوتان کی سه یردان و هه ند ڪجار هه ست ده کم نه وه به ده ست نه نقه ست وو ده دات و هه شه با ی که ب ش رینه وه و سرینه وه ی شونا سمان هه یکردووه. هه بهت من د نیام نه و ڪت به ههر وا به ته نیا نام ځنه ته وه و نه و په یامه ی من هه مگرتووه، نه م ځان سبه ی وون و وونتر ده ب ته وه و شو نهه گری ب په یدا ده بن. من ههر به ته نیا مه به ستیشم به ئه رشیف کردنی شار ڪ نییه، به ڪو نیشاندانی هونهری ځمه که ده توانم هه موو شت ڪ به ځمه ناو هونهری چیر ڪه وه و نه و چوارچ وه و ته وقهش بشک ځم که له دهوری ځ مان هه مان چنیوه دهرباره ی نوینی چیر ڪ. گه ل ڪ له نوسه رانی گه وره ی دنیا باب ته ی ناو شار و نیشتمانه که ی ځان بوونه ته هه و ځنی نوینه کانیان و ده شب هرواش ب. منیش بیرمکرده وه سل مان ی تاقه شو ځنه که م ځم ده و و ههر ځ شه ویستی نه ویش وایل کردووم هه موو دونیام ځ شبو ځ. کات ڪ له ههر شار کی دی ته ماشای ئاسمان ده کم، ده ست له دره خت ڪه وه دهدهم ب م نا کر ځ ځ کی ل بشک ځمه وه، چونکه من شاره که ی ځم ز ر ز ر ځ شو یستووه و ههر گیز ځم گم به ځم نه داوه

دېی بېه نځېنم. سلېماننیه کان گه انه وهی ئه و وه فا و پېزانینهی منه
بې ئه و شاره ی که به هه ناسه ی خې گه وره ی کردووم .

پ10/ بهختیار علی له دیدار کدا ده ت" باشتړین خزمه ت ک که
نوسه ر ک پېشکېش به خو نهره کانی بکات ئه وه یه که له کاتی نویندا
بیریان ل نه کاته وه " ئایا نوسه ر ده ب ت بې خو نهر بنوس ت، یان
به پېچه وانه وه نوسه ر نا ب ت بې خو نهر بنوس ت و ئه وه خو نهره ده ب ت
بې ئاستی نوینی نوسه ر به رز ب ته وه. ت تا چهند له کاتی نوینی
چیر کدا خو نهره کانت له بیره؟

وه/ منیش له گه ئه و وانینه ی کاک بهختیار دام که ده بې نوسه ر له
ده می نووسین دا بیر له خو نهره کانی نه کاته وه . هه میشه له
ئه ند شه ی نووسه ر دا خو نهر کی گریمانکراو هه یه، له ده می نووسین دا
بې ده گه ته وه، که ره نگه ئه و خو نهره گریمانکراوه، به ش کیشی له
خودی نووسه ر هه گرتب. هه میشه کاری نووسه ران ئه وه بووه که خو نهر
بې ئاستی نووسین به رز بکاته وه. هه ند ک بیرکردنه وه هه ن له ژگار ک
دا خراونه ته ناو ئه و بابه تانه ی که ناکر قسه یان له سه ر بکر و به
ج ر ک له ج ره کان تاب کر اون، ئیدی مانای ئه وه نییه که ج
ک مه گا نا ب ت بهر به و داخرانه بگر ت. مافه ئینسانیه کان به گشتی
و له ناویان دا مافه کانی ژنان و مندا ان ئه و بابه تانه ی به ناوی
بده نگی و ملدان بې بیرو ای ز رینه هه میشه ک مه گا کان خې ل
دزیونه ته وه. نوسه ر ده ب ت که س کی بو ل و یاخی ب ت و بایه خ ک ب
ئه و ترسه دانه ن ت که له دهره وه د ته بهر ی و هه میشه به دووی ئه و
ئایینده گه شه وه ب ت که ک مه کا و زمان و وانینی باو بگه ی ن ت
ئاستی کی به رز تر. من وه کو خودی خ م له ده می نووسین دا ئاگام له و
خو نهره باوه نییه و ز رجاریش به ه ی ئه و بابه تانه وه که کردومنه ته
ناوه ی کی چیر که کانم هه ند کجار بابه ت کی خوازاو نه بوون و ب
خودی خ مم نویون و بې ئاسوده یی و مهزاجی خ مم نویون. ئه و
نوسه ره ش که بې خې نه نوس، بې وا ده کم بابه تی سواو و بې که ک
بنوس ت و بو ل ری ئه وه نه کات که له بیرکردنه وه ی ژگار بتراز. من
ز رجار له و وانینه م دا بې هینریک ئه پسنی شان نووسی نه رویژ
ده گه ی مه وه و که ک له له کاره کانی ئه و وه رده گرم. هه ردوو شان یی "
دوژمی خه ک " و " ما ی بووکه شووشه " له دم و ساتی خې دا ز به
خراپی له لایه ن ژگاری خ یه وه به ووی دا وه ستاونه ته وه و دوو چاری
به ره نگارییه کی قورس بوونه ته وه. من کات ک چیر کی " جیهانی هه ردوو
دیووی ته ویله کم نووسی " که یه که مین چیر کی من بوو،
به ره نگارییه کی ز رم ها ته ی به ام له و وانینه م په شیما نه بوومه وه

که هميشه پټموابووه نووسين ده بټ ځټکي پټشروانهی هه بټ. لټره دا نابټ ټټماني " سه گوه ی " خوالټټخټبوو محه مه د موکريشمان له ياد بچټ که دوور نه بوو به هی هه شیکارکردنه وه له ناو شټرش دا سزای کوشتنی به سهره بدرټ .